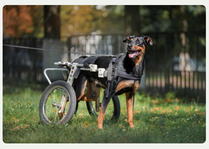
Mielopatia zwyrodnieniowa u psów: objawy, przebieg i łagodne wsparcie

Ostatnia aktualizacja: 15 października 2025

Jeśli podczas spaceru ulubiony pies nagle zaczyna wlec tylne łapy po ziemi lub jego tylne kończyny ciągle ugrzęzą na pod nim, naturalnie budzi to ogromny niepokój. Gdy po wizycie u weterynarza pada diagnoza „mielopatia zwyrodnieniowa", dla wielu właścicieli pies jest to początkowo prawdziwy szok.

To postępująca choroba pojawia się zazwyczaj w starszym wieku i całkowicie wywraca do góry nogami życie zarówno psa, jak i właściciela. Chciałabym jednak od razu dodać: U słuchy: nawet z mielopatią zwyrodnieniową. Tedy czworonóg może nadal cieszyć się bardzo dobrym i godnym życiem. W tym artykule przybliżymy się pierwszym objawom, a ja pokażę Ci, jak wygodnie możemy utrzymać jakość życia Twojego pupila w codziennym życiu.

Spis treści

Chcesz przeczytać ten artykuł później?

Pobierz artykuł w formacie PDF

Twój pies wlecze tylne tapy? Czym jest mielopatia zwyrodnieniowa

Mielopatia zwyrodnieniowa – w skrócie DM – to **nieuleczalna, powoli postępująca choroba rdzenia kręgowego**, w której budowa nerwowa rdzenia kręgowego stopniowo i nieodwracalnie ulega niszczeniu i zanikowi.

Aby dokładnie opisać powstanie i patogenezę tej konkretnej choroby, musimy przyjrzeć się jej na poziome genetycznym: przyczyna leży głęboko w materiale genetycznym. Nowotwory zobrazuj, że **Mutacja genu SOD1** odpowiada za tą chorobę. W zdrowym organizmie białko wytwarzane przez ten gen, tzw. Dysmutaza ponadtlenkowa, jako niezbędny element wolnych rodników. Dzięki komórki przed agresywnymi produktami przemiany materii, tzw. wolnymi rodnikami.

Jednak z powodu zmutowanego genu białko to ochrony, co powoduje, że **wolne rodniki bez przeszkód atakują integralność komórek w rdzeniu kręgowym** mogą. Skutkiem tego jest postępująca degeneracja i nieodwracalne obumieranie komórek nerwowych, długich włókien nerwowych – tzw. Axone – oraz osłonki ściskań nerwowych. W przebiegu choroby dochodzi do ciągłego rozrzedzenia ściskań uszkodzonego systemu ściskła komunikacyjna między mózgiem a tylną częścią ciała zostaje dostarczone przekazu. To **kurczliwości przestrzenna** – w języku fachowym Ataksja zwany – **a motoryka mała ulega osłabieniu** coraz bardziej.

Uwaga: Wielu właścicieli rozpoznaje tę prawidłowa powoli po tym, że ich pupil w niekontrolowany sposób drapie asfalt tylnymi łapami. Jeśli zauważysz takie potykanie się lub szuranie, powinieneś natychmiast udać się do weterynarzai! Problem nie wynika bowiem bezpośrednio z bólu ani z czysto mięśniowego osłabienia, lecz z błędnej sygnałów nerwowych z rdzenia kręgowego – a szybka diagnostyka weterynaryjna jest niezwykle ważna, aby natychmiast wykluczyć możliwe do wyleczenia, ostre stany nagłe.

Potwierdzenie diagnozy: badanie genetyczne SOD1 w kierunku DM u psów

Ponieważ objawy klinicznie mielopatii z zwyrodnieniowej nie pozwalają czysto przyporządkują inne choroby rdzenia kręgowego, takie jak [wypadnięcie krążka międzykręgowego](#) lub nowotwory, niezbędne jest dokładne badanie. Przełomem w diagnostyce było odkrycie genu odpowiedzialnego za chorobę. Obecnie **specjalny test genetyczny** daty standard w określaniu indywidualnego ryzyka u psa. W ramach tego testu bada się materiał genetyczny pod kątem konkretnej mutacji w genie SOD1. Zazwyczaj rozróżnia się trzy warianty:

1. **Wolny od mutacji:** Pies nie jest nosicielem mutacji i nie zachoruje na tę postać DM.
2. **Organizator:** Pies jest nosicielem zmutowanego genu, ale zazwyczaj sam nie wykazuje (jeszcze) objawów, może jednak przekazać tę predyspozycję potomstwu.
3. **W grupie ryzyka:** Występują dwie kopie zmutowanego genu. W tym przypadku ryzyko, że chorobą rzeczywiście ujawni się w podeszłym wieku, jest niezwykle wysokie.

Ważne jest, aby zrozumieć, że badanie to wykrywa jedynie predyspozycje genetyczne. Odzielczą diagnozę zawsze stawia weterynarz w **połączeniu tego wyniku badania z wykluczeniem innych przyczyn** w przypadku porażenia lub ataksji.

Objawy i przebieg: tak rozwija się choroba

Mielopatia zwyrodnieniowa jest szczególnie podstępna, ponieważ rozwija się stopniowo. Często bagatelizuje drapanie paznarem jest początkowe traktowane jako nieszkodliwy objaw starzenia się. Jednak proces zwyrodnienia postępuje nieubłaganie. Przebieg choroby można zazwyczaj podzielić na różne fazy:

Faza 1: Etap początkowy

W tym początkowym okresie zazwyczaj zauważasz jedynie niewielkie zmiany w motoryce małej. Twój pupil wykazuje lekką ataksję tylnych kończyn – podczas chodzenia nieznacznie się chwieje lub nieprawnie stawia łapy.

- **Szlifowanie pazurów:** Bardzo charakterystycznym objawem jest ścieranie się środkowych pazurów na tylnych łapach, ponieważ podczas chodzenia łapy nie są już w pełni unoszone.
- **Utrata koordynacji:** Widzisz coraz większe zaburzenia koordynacji, zwłaszcza podczas wykonywania ciasnych skrętów.
- **Brak bólu:** Dla Ciebie, jako właściciela, szczególnie ważne jest, aby Twój pies nie odczuwał w tej fazie żadnego bólu!
- **Wysoka motywacja:** Nadal jest pełen motywacji i chętnie biegnie, nawet jeśli tylne łapy nie chcą się już tak dobrze.

Faza 2: Postępujące osłabienie

Wraz z postępującym obumieraniem komórek nerwowych osłabienie mięśni staje się coraz bardziej widoczne, a zaburzenia neurologiczne nasilają się.

- **Paresis:** Z czystego zaburzenia koordynacji rozwija się postępujące niedowład (niepełne porażenie).
- **Zginanie i krzyżowanie:** Twój pies coraz częściej ugięte są mu tylne łapy lub krzyżuje je.
- **Atrofia mięśni:** Mięśnie kończyn tylnych zaczynają wyraźnie zanikać, ponieważ komórki nerwowe nie wysyłają już impulsów do komórek mięśniowych.
- **Trudności z wstawaniem:** Wstawanie z pozycji leżącej staje się coraz trudniejsze i często wymaga kilku prób.
- **Potrzeba pomocy:** Rozwój problemu teraz zazwyczaj sztywny, a wsparcie w postaci pomocy do chodzenia lub pasów nośnych staje się coraz ważniejsze w codziennym życiu.

Utrzymanie jakości życia: fizjoterapia i ćwiczenia na co dzień

Chociaż zgodnie z aktualnym stanem wiedzy mielopatia zwyrodnieniowa jest nieuleczalna, diagnoza ta w żadnym wypadku nie oznacza, że musisz bezczynnie przyglądać się sytuacji. Nadrzędnym celem leczenia jest **Opóźnienie postępu objawów w jak najwyższym stopniu.** Ponieważ komórki nerwowe w rdzeniu kręgowym ulegają nieodwracalnemu uszkodzeniu, ukierunkowane ćwiczenia fizyczne są Twoim najważniejszym narzędziem: musimy tak intensywnie wzmocnić pozostałe mięśnie, aby mogły one jak najlepiej zrekompensować brak kontroli nerwowej.

Fizjoterapia odgrywa tu kluczową rolę. Szczególnie systematyczny styl ćwiczenia na podwodnej bieżni, ponieważ wyporność wody odciąża kończyny, a opór skutecznie wzmacnia mięśnie. W codziennym życiu w domu również możesz wiele zrobić:

1

Ćwiczenia izometryczne dla większej stabilności

Delikatny nacisk na nogi stopniowo psa stymuluje ścieżki nerwowe i wzmacnia stabilność postawy. Lekko wytrącaj psa z równowagi lub, by nie upadł, zmuszasz mięśnie do wykonywania subtelnych ruchów korygujących. Sprzyja to komunikacji między pozostałymi komórkami mózgu kręgowego a mięśniami.

2

Trening podziemny mający na celu pobudzenie

Krótkie spacery po różnych nawierzchniach, takich jak piasek, trawa czy żwir, wspomagają zachowaną koordynację ruchową oraz percepcję sensoryczną łap. Każda zmiana podłoża wysyła nowe impulsy do mózgu poprzez ścieżki rdzenia kręgowego i pomaga jak najdłużej utrzymać „w stanie czuwania" mapę neurologiczną w głowie Twojego psa.

3

Trening proprioceptyjki jako sposób na zapobieganie zgryzaniu

Przeskakiwanie niewielkich przeszkód, takich jak drążki Cavaletti czy plastikowe rury drenarskie, stanowi doskonały trening dla tylnych kończyn. Zmusza to psa do dokładnego unoszenia tylnych łap, zamiast jedynie ich przeciągania. Trening ten poprawia świadomość kontrolę nad kończynami i przeciwdziała typowej ataksji.

Kompleksowe wzmacnianie organizmu: składniki odżywcze dla układu nerwowego i mięśni

Aby spowolnić utratę sprawności ruchowej, organizm Twojego psa musi być optymalnie odżywiony od wewnątrz. Ponieważ proces zwyrodnienia wynika z **genetyczna podatność na działanie wolnych rodników** W ramach tego podejścia stosowane dlatego składników odżywczych stanowi istotny element holistycznego podejścia. Chcemy chronić integralność komórek i wspomagać regenerację pozostałych komórek nerwowych.

Szczególnie ważne są w tym kontekście **witaminy z grupy B w wysokich dawkach**, ponieważ są one znane jako „witaminy nerwowe" i odgrywają kluczową rolę w metabolizmie aksonów. Ponieważ psy cierpiące na DM często wykazują nieprawidłowe obciążenia z powodu niepewnego chodu, stawy przednich kończyn i kręgosłupa są nadmiernie obciążone. Zwiększa to ryzyko wystąpienia wtórnych mieszanych lub bolesnej artrozy.

Kiedy, kto chce zapewnić swojemu czworonogowi jak najlepszą opiekę, powinien postawić na odpowiednio dobraną kombinację substancji wspomagających przy stawie. W tym celu polecam nasze **Kompleks na Stawy dla Psa**. Które znajduje się na **Ja składników o udowodnionym naukowo działaniu** opiera się na. To mieszanka jest idealnie dostosowana do potrzeb psów. Których układ ruchowy jest obciążony ze względu na wiek lub duże obciążenia fizyczne. Dzięki czemu składnikom, takim jak MSM, kolagen, kwas hialuronowy i proszek z dzikiej róży – skutecznie zmniejsz wolnych rodników – wspomagają jest zwinność Twojego psa tam, gdzie jest to najważniejsze.

Dla silnych stawów
Kość udowa
Kość piszczelowa
Kość strzałkowa
Kość udowa
Kość piszczelowa
Kość strzałkowa
Kość udowa
Kość piszczelowa
Kość strzałkowa